

Patient Dose Estimation in Conventional Radiography Examinations in Referral Governmental Hospitals, Sari, Iran

Alireza Khorami Moghadam¹,
Gholamreza Fallah Mohammadi¹,
Alireza Mardanshahi²,
Sina Ehsani³

¹ Assistant Professor, Department of Radiology, Faculty of Allied Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Assistant Professor, Department of Radiology and Nuclear Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ BSc in Radiology Technologist, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received August 1, 2016 ; Accepted October 3, 2016)

Abstract

Background and purpose: Estimation of the risks of radiation would be possible by identifying the dose received. Introducing the dose level from diagnostic procedures can be effective in reducing the patient dose, improving the quality of treatment, and increasing the safety of patients and staff. This study evaluated patient entrance surface dose (ESD), effective dose, and cumulative dose from most common radiography procedures.

Materials and methods: A descriptive study was conducted in which patient dose level from most common radiography procedures in two referral hospitals (Imam Khomeini and Bu-Ali Sina, Sari, Iran) were evaluated in 2015. X-ray tube output was measured in 1m from the tube focal spot in several kVp. ESD (mGy) value in every procedure was calculated while considering its radiographic conditions (kV, mAs and FFD). The effective dose (ED) (mSv) per examination was also calculated from appropriate ED/ESD conversion factor and the cumulative dose (man-sivert) of annual number of examinations was calculated.

Results: The mean effective dose from all radiographic procedures in Imam Khomeini and Bu-ali hospitals were 0.3 mSv and 0.28 mSv, respectively. Lumbar spine radiography had the most ED in both hospitals. Compared with national threshold level, the mean values for ESD (mGy) from all radiographic procedures in both hospitals were higher. The highest cumulative doses (man-sivert) in Imam Khomeini and Bu-ali hospitals were associated with lumbar spine (AP) and chest radiography, respectively.

Conclusion: Standardization of chest radiography in Bu-ali and lumbar spine in Imam Khomeini hospitals could reduce radiation dose to the patient. Radiographic procedures that include higher cumulative dose and lower frequency require more attention by medical authorities and healthcare staff for radiation dose reduction strategies.

Keywords: radiation dosage, patient, radiography, cumulative dose

تخمین میزان پرتوگیری بیماران از تصویربرداری رادیوگرافی در بیمارستان های ارجاعی دولتی شهر ساری

علیرضا خرمی مقدم^۱

غلامرضا فلاخ محمدی^۱

علیرضا مردانشahi^۲

سینا احسانی^۳

چکیده

سابقه و هدف: اثرات ناشی از پرتوگیری با شناخت مقدار دز در دریافتی میسر است. شناخت سطح دز در روش های تشخیصی با کاهش پرتوگیری، افزایش اینمی پرتو و بهبود عملکرد همراه است. این تحقیق، مقدار دز پرتو در سطح ورودی بدن بیمار، دز موثر و دز تجمعی حاصل از رایج ترین آزمون های رادیوگرافی را بررسی می کند.

مواد و روش ها: در این مطالعه توصیفی، دز بیماران در دو بیمارستان امام خمینی (ره) و بوعلی سینا شهر ساری در سال ۱۳۹۴ بررسی شد. مقدار خروجی لامپ در فاصله ۱ متری ($\mu\text{Gy}/\text{mAs}$) در ولتاژ های مختلف و با توجه به شرایط تکنیکی هر آزمون، اندازه گیری و دز ورودی سطح محاسبه شد. دز موثر از ضرایب تبدیل و دز تجمعی از آمار سالیانه به دست آمد.

یافته ها: متوسط دز موثر برای هر روش رادیوگرافی در بیمارستان امام خمینی (ره)، 0.3 mSv و در بیمارستان بوعلی سینا، 0.28 mSv بود. بیش ترین مقدار دز موثر در هر دو مرکز درمانی مربوط به آزمون مهره های کمری است. متوسط مقدار دز ورودی سطح برای تمامی آزمون ها در مرکز امام خمینی (ره) 0.72 mGy و در مرکز بوعلی سینا 0.22 mGy به دست آمد که بیش از متوسط کشوری (0.7 mGy) است. بالاترین دز تجمعی در مرکز امام خمینی (ره) مربوط به آزمون مهره های کمری (AP) و در مرکز بوعلی سینا مربوط به رادیوگرافی ریه است.

استنتاج: استانداردسازی رادیوگرافی ریه در مرکز بوعلی سینا و مهره های کمری در مرکز امام خمینی (ره) می تواند سهم مهمی در کاهش دز دریافتی بیماران در شهر ساری داشته باشد. آزمون هایی که در آن دز تجمعی بالا و درصد فراوانی کم است، باید مدنظر مسئولان بهداشتی و درمانی قرار گیرد.

واژه های کلیدی: دز پرتوی، بیمار، رادیوگرافی، دز تجمعی

مقدمه

ارتباط بین میزان پرتوگیری افراد در سنین مختلف و بروز سرطان به اثبات رسیده است.^(۱،۲)

اطلاعات دز دریافتی بیماران یک شاخص قبل قبول از میزان بروز اثرات دیرس پرتوگیری به دست

بیماران در بیمارستان های ارجاعی به دلیل انجام آزمون های رادیوگرافی متعدد به شدت در معرض پرتوگیری با دز بالا قرار دارند. این روش های تشخیصی، به دلیل قابلیت یونسانسازی پرتوها، آثار زیانباری دارند.

مولف مسئول: غلامرضا فلاخ محمدی- ساری: کیلومتر ۱۸ جاده فرح آباد مجتمع دانشگاهی پامبر اعظم، دانشکده پرایزشکی
E-mail: rezfallah@gmail.com

۱. استادیار، گروه رادیولوژی، دانشکده پرایزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
۲. استادیار، گروه رادیولوژی و پزشکی هسته ای، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
۳. کارشناس رادیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۵/۱۱ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۵/۵/۷ تاریخ تصویب: ۱۳۹۵/۵/۱۸

Y_D خروجی لامپ بر حسب $\mu\text{Gy}/\text{mAs}$ در فاصله $m\text{As}$ میلی آمپر ثانیه، L فاصله نقطه کانونی تا سطح فیلم و b و d به ترتیب فاصله فیلم تا سطح تخت و ضخامت بدن بیمار می‌باشد. فاکتور پرتوهای پراکنده برگشتی (BSF)، یک فاکتور تبدیل است که KERMA air را به ESD تبدیل می‌کند^(۷). به منظور محاسبه ESD، خروجی لامپ اشعه ایکس، در فاصله ۱ متری برای ولتاژهای ۶۰ تا ۸۰ با فواصل 5 kVp ، با BARACUDA RTI مدل استفاده از آشکارساز اندازه‌گیری و نمودار خروجی لامپ ($\mu\text{Gy}/\text{mAs}$) بر حسب کیلوولتاز رسم شد. از فاکتورهای تبدیل ED/ESD برای تبدیل ESD به ED استفاده شد^(۹,۸). در این مطالعه، رایج‌ترین روش‌های رادیوگرافی شامل اندام فوقانی، اندام تحتانی، لگن (AP)، شکم خوابیده (AP)، گردان (Lat)، مهره کمری (AP و Lat)، ریه (PA) و جمجمه (AP و PA) مورد بررسی قرار گرفت. متوسط دز پوست برای هر یک از رادیوگرافی‌های ذکر شده محاسبه و با توجه به تعداد رادیوگرافی‌های انجام شده در یک سال با مراجعته به آمار سالیانه گزارش شده به واحد آمار، دز تجمعی مقدار دز موثر برای افراد جمعیت می‌باشد.

یافته‌ها و بحث

در جدول شماره ۱ تمامی عوامل جهت محاسبه دز موثر و ESD نشان داده شده است. متوسط مقدار mAs و kVp برای تمامی رادیوگرافی‌ها در بیمارستان امام خمینی (ره) به ترتیب $29/3$ و $73/3$ و برای بیمارستان بوعلی سینا به ترتیب $22/3$ و $63/6$ می‌باشد. متوسط مقدار mAs و kV کشوری برای تمامی آزمون‌های رادیوگرافی به ترتیب $41/8$ و $66/2$ می‌باشد^(۳).

در جدول شماره ۲، مقدار ESD و ED برای رادیوگرافی‌های رایج و در جدول شماره ۳ تعداد هر

می‌دهد. تاثیر اندازه‌گیری دوره‌ای و منظم دز بیماران و مقایسه آن با سطح دز مرجع بر روی کاهش دز، توسط هیئت ملی حفاظت پرتوی (NRPB) به اثبات رسیده است. پایش منظم پرتو NRPB از سال ۱۹۸۳ تا سال ۲۰۰۲ کاهش ۶۰ درصد دز دریافتی را نشان می‌دهد. این یافته نشان می‌دهد معرفی سطح دز مرجع در هر کشور، نتایج کاهش دز را به همراه دارد^(۴,۳). مطالعات منطقه‌ای در هر استان یا شهر و شیوه اجرای آن می‌تواند در سطح کلان در مسیر سیاست گذاری‌ها سلامت کشور توسط مراجع ملی به کار گرفته شود. دز موثر (Effective Dose-ED)، دز جذب شده هر ارگان تحت تابش پرتوهای یونیزان و حساسیت نسبی آن را درنظر می‌گیرد و با مقدار پرتو در سطح ورودی بدن بیمار (Entrance Surface Dose-ESD) نسبت مستقیم دارد. از سطح دز دریافتی بیماران در دو بیمارستان دولتی ارجاعی و بزرگ شهر ساری اطلاع دقیق و مشخصی در دسترس نیست. لذا در این تحقیق سطح ESD، دز موثر و دز تجمعی بیماران، حاصل از رایج‌ترین آزمون‌های رادیوگرافی با هدف پایش دوره‌ای دز بیماران در سطح منطقه‌ای، مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه توصیفی، جهت محاسبه میانگین دز پوست و دز موثر برای رایج‌ترین روش‌های رادیوگرافی، اطلاعات دموگرافیک بیماران و شرایط رادیوگرافی (کیلوولتاز، mAs ، فاصله از منبع) در بیمارستان امام خمینی (ره) و بوعلی سینا، در سال ۱۳۹۴ به دست آمد. تعداد هر آزمون رادیوگرافی در یک سال، سرشماری و تعداد کارکنان در اعمال شرایط تابش، بر اساس آمار غیرپارامتری انتخاب شد. آمار خروجی لامپ بر اساس آخرین گزارش کالیبراسیون دستگاه مورد نظر ثبت و مقدار ESD بر حسب میلی‌گری (mGy) که دز جذبی پوست بیمار در محور مرکزی میدان تابش می‌باشد، از معادله زیر محاسبه گردید^(۶,۵):

$$ESD = \frac{Y_D \cdot mAs \cdot D^2}{(L - (d + b))^2} \cdot BSF$$

بوعلی سینا، 0.28 mSv می باشد. بیش ترین دز موثر مربوط به مهره های کمری (AP) است که در بیمارستان امام خمینی (ره) برابر 0.96 mSv و در بیمارستان بوعلی سینا برابر 0.83 mSv می باشد.

آزمون در سال، دز موثر سالانه و مقدار دز تجمعی تمامی روش های رادیو گرافی، نشان داده شده است. متوسط دز موثر برای هر روش رادیو گرافی در پیمارستان امام خمینی (ره)، 0.3 mSv و در پیمارستان

جدول شماره ۱: مشخصات بیماران و شرایط تابش برای روش های مختلف رادیوگرافی در بیمارستان های ارجاعی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مازندران، شهرستان ساری

جدول شماره ۳: تعداد سالانه رایجترین روشاهای رادیوگرافی، دز موثر و دز تجمیعی (man-sivert) حاصل از آن در بیمارستانهای (ED-mSv) ارجاعی و وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مازندران، شهرستان ساری، (سال ۹۴)

پیمارستان امام خمینی (ره)						روش
پیمارستان بوعلی سینا			تعداد سالانه			
Man-sivert	ED (mSv)	تعداد سالانه	Man-sivert	ED (mSv)	تعداد سالانه	
۳۲/۴	۰/۰۰۳	۱۰۷۹۸	۵۶/۴	۰/۰۰۴	۱۰۵۹۴	اندام فوچانی
۴۳/۲	۰/۰۰۳	۱۴۳۹۱	۵۱/۶	۰/۰۰۳	۱۷۰۲	اندام تختانی
۶۶۰/۸	۰/۷	۱۶۵۲	۳۱۳۷/۷	۰/۶	۵۲۲۴	لگن (AP)
۷۳۱/۲	۰/۸	۹۱۶	۳۱۵/۷	۰/۶۸	۴۹۳۳	شکم خوابیده (AP)
۱۹/۴	۰/۰۳	۹۹۷	۸۶/۲	۰/۰۴	۲۱۵۵	گردن (Lat)
۸۴۹/۹	۰/۰۳	۱۰۲۴	۴۴۰۷/۵	۰/۰۶	۴۴۸۷	مهوره کسری (AP)
۴۹۱/۵	۰/۰۸	۱۰۲۴	۲۶۹۲/۲	۰/۶	۴۴۸۷	مهوره کسری (Lat)
۱۷۱۱/۷	۰/۲	۸۵۵	۱۹۴۷/۲	۰/۰۹	۲۱۶۳۶	رید (PA)
۲۰/۹	۰/۰۲	۱۰۴۶	۴/۸	۰/۰۱	۴۸۴	جمجمه (AP)
۲۰/۹	۰/۰۲	۱۰۴۶	۴/۸	۰/۰۱	۴۸۴	جمجمه (Lat)
		۴۱۰۸	-		۷۷۲۸۶	جمع

در مطالعه Mettler، مقدار دز موثر برای این آزمون $1/5$ mSv و در مطالعه Olivera $0.0\text{--}0.28$ mSv (۱۰) است.

جدول شماره ۲: میزان ESD (mGy) و میانگین دز موثر (ED-mSv) در بیماران برای روش های مختلف رادیوگرافی در بیمارستان های ارجاعی و استه به دانشگاه علوم پزشکی مازندران شهرستان ساری

یمارستان امام خمینی (ره)				روش رادیو گرافی
ED (mSv)	ESD (mGy)	ED (mSv)	ESD (mGy)	
۰/۰۰۳	۰/۶۱	۰/۰۰۴	۰/۷۸ ^a	اندام فرقانی
	۰/۶۵-۱/۳۲		۰/۱۱-۲/۹۶ ^b	
۰/۰۰۳	۰/۹۷	۰/۰۰۳	۰/۶۳	اندام تختانی
	۰/۳۵-۲/۶۷		۰/۶۲-۱/۳۱	
۰/۴	۴/۰۵	۰/۶	۵/۷۱	لگن (AP)
	۰/۱۰-۶/۴۸		۰/۶۹-۸/۳۰	
۰/۸	۶/۱۷	۰/۶۸	۵/۲۱	شکم خوابیده (AP)
	۳/۱۷-۱۰/۸۷		۰/۷۶-۹/۷۷	
۰/۰۳	۱/۳۵	۰/۰۴	۱/۵۷	گردن (Lat)
	۱/۰-۱/۵۷		۰/۱۶-۲/۲۰	
۰/۸۳	۶/۹۵	۰/۹۶	۸/۰۱	مهره کمری (AP)
	۴/۹۵-۸/۹۴		۴/۵۰-۱۳/۶۸	
۰/۴۸	۱۷/۶۹	۰/۶	۲۲/۵۲	مهره کمری (Lat)
	۱۳/۱۱-۲۲/۲۳		۰/۱۶-۷-۳۶/۱۹	
۰/۲	۱/۵۷	۰/۰۹	۰/۶۹	ریه (PA)
	۰/۵۴-۳/۱۹		۰/۳۶-۲/۵۷	
۰/۰۲	۲/۰۷	۰/۰۱	۱/۱۵	جمجمه (AP)
	۰/۵۹-۲/۳۸		۰/۱۰-۳/۱۶	
۰/۰۲	۱/۹۷	۰/۰۱	۰/۹۵	جمجمه (Lat)
	۰/۱۲-۲/۲۶		۰/۷۵-۱/۱۳	

a میانگین ، b کمترین و بیشترین

مقدار ESD برای تمامی آزمون‌های رادیوگرافی در مرکز امام خمینی (ره) $5/72$ mGy و در مرکز بوعلی سینا $5/22$ mGy می‌باشد که تقریباً دو برابر مقدار متوسط کشوری ($2/7$ mGy) می‌باشد. مقدار ESD در رادیوگرافی از ریه به عنوان آزمونی با بالاترین درصد فراوانی، در مطالعه پایدار و همکاران (۱۳) برابر mGy $0/35$ است. در حالی که در مرکز امام خمینی (ره) و بوعلی سینا به ترتیب $0/69$ mGy و $1/57$ mGy می‌باشد. در مطالعه شهبازی، مقدار ESD در آزمون ریه mGy $0/7$ گزارش شده است (۱۴).

نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان می‌دهد که میانگین دز موثر بیماران از تمامی آزمون‌های رادیوگرافی ذکر شده در دو مرکز درمانی ارجاعی و بزرگ شهر ساری برابر $0/3$ mSv است که کمتر از مقدار گزارش شده توسط Mettler و همکاران (۱۰) است ($0/4$ mSv). مقدار ESD در بیمارستان امام خمینی (ره) در رادیوگرافی مهره کمری (لترا) مقدار بسیار بالایی را نشان می‌دهد. دز موثر حاصل از رادیوگرافی ریه در مرکز بوعلی سینا مقدار نسبتاً بالایی را نشان می‌دهد. برای کنترل دز تجمعی باید به رادیوگرافی‌هایی ناظارت داشت که با وجود پایین بودن درصد فراوانی از دز تجمعی بالایی برخوردارند. استانداردسازی و آموزش‌های لازم در روش رادیوگرافی ریه در مرکز بوعلی سینا و رادیوگرافی مهره‌های کمری در مرکز امام خمینی (ره) در کنترل دز دریافتی بیماران در شهرستان ساری بسیار موثر است.

گزارش شده است. در مرکز درمانی بوعلی سینا، بالاترین دز تجمعی در رادیوگرافی ریه روی می‌دهد، زیرا از دز موثر ($0/2$ mSv) و درصد فراوانی سالانه (۲۱) درصد (بالایی) برخوردار است. در بیمارستان امام خمینی (ره)، رادیوگرافی از مهره کمری بالاترین دز تجمعی را دارد، در حالی است که درصد فراوانی آن تنها ۶ درصد می‌باشد. جهت رادیوگرافی از ریه در بیمارستان امام خمینی (ره) از kV بالاتری نسبت به بیمارستان بوعلی استفاده می‌شود. استفاده از کیلوولتاز بالا در رادیوگرافی از ریه مطابق استانداردهای راهنمای کمیسیون اروپا (CEC)، منجر به کاهش قابل ملاحظه دز می‌گردد (۱۱). در جدول شماره ۴ مقدار ESD در رایج‌ترین رادیوگرافی‌ها با سایر تحقیقات مقایسه شده است.

جدول شماره ۴: مقایسه مقدار ESD (mGy) در این مطالعه با مقادیر بدست آمده در سایر مطالعات برای رایج‌ترین آزمون‌های رادیوگرافی

UK (۱۲)	Korea (۱۲)	SERBIA (۵)	NDRL در ایران (۲)	شهر ساری		روش رادیوگرافی
				بیمارستان بوعلی امام	بیمارستان بوعلی آمام	
۲/۶	۲/۴۴	۲/۰	۲/۳۲	۴/۰۵	۵/۷۱	لگن (AP)
۴/۷	۲/۳۳	-	۳/۲۷	۶/۱۷	۵/۲۱	شکم خوابیده (AP)
-	۱/۰۹	۱/۰	۱/۳۶	۱/۳۵	۱/۰۵	گردن (Lat)
۵/۰	۲/۸	۲/۸	۳/۰۵	۶/۹۵	۸/۰۱	مهره کمری (AP)
۱۱/۷	۱۶/۴۲	۴/۴	۷/۲۸	۱۷/۶۹	۲۲/۵۲	مهره کمری (Lat)
۰/۱۵	۰/۲۱	۰/۴	۰/۳۵	۱/۰۵	۰/۰۹	ریه (PA)
۲/۳	۲/۰۴	۱/۱۵	۲/۳۲	۷/۰۷	۱/۱۵	جمجمه (AP)
۱/۲	۱/۵	۰/۹	۱/۳۷	۱/۹۷	۰/۹۵	جمجه (Lat)

در جدول شماره ۴، مقدار ESD به دست آمده در این تحقیق با سایر مطالعات، مقایسه شده است. متوسط

References

- MacKenzie EJ, Fowler CJ. Epidemiology. In Mattox KL, Feliciano DV, Moore EE, (eds). *Trauma*. 4th Ed. New York: McGraw Hill; 2000. p. 21-39.
- Shimizu Y, Schull WJ, Kato H. Cancer risk among atomic bomb survivors. The RERF Life Span Study. Radiation Effects Research Foundation. *JAMA* 1990; 264(5): 601-604.
- Asadinezhad M, Bahreyni Toosi M T. Dose to patient in some routine diagnostic x-ray examination in IRAN: proposed the first iranian diagnostic reference levels. *Radiat Prot Dosimetry* 2008; 132(4): 409-414.
- Hart D, Hiller MC, Wall BF. Doses to patients from medical X-ray examinations in the UK-2000 Review. Chilton. NRPB-W14. 2002.

5. Olivera C, Srpko M, Duško K. Patient dose from conventional diagnostic radiology procedures in Serbia and Montenegro. *J Prev Med* 2004; 12(3-4): 26-34.
6. International atomic energy agency Vienna. Dosimetry in diagnostic radiology: An international code of practice technical reports series. Austria. IAEA 2007; (457).
7. Petoussi-Henss N, Zankl M, Drexler G, Panzer W, Regulla D. Calculation of backscatter factors for diagnostic radiology using Monte Carlo methods. *Phys Med Biol* 1998; 43(8): 2237-2250.
8. Wall BF, Haylock R, Jansen JTM, Hillier MC, Hart D and Shrimpton PC. Radiation risk from medical x-ray examination as a function of the age and sex of the patient. Chilton. Health Protection Agency. 2011.
9. Hart D, Wall BF. Radiation Exposure of the UK Population from Medical and Dental X-ray Examination. Chilton NRPB. 2002.
10. Mettler FA Jr, Huda W, Yoshizumi TT, Mahesh M. Effective doses in radiology and diagnostic nuclear medicine: A catalog. *Radiology* 2008; 248(1): 254-263.
11. Fallah Mohammadi GH, Yousefi S. Level of Adherence of X-ray Departments to European Guidelines in Governmental Hospitals of Mazandaran and Related Factors, 2012. *J Mazand Univ Med Sci* 2013; 23(99): 46-52 (Persian).
12. Kim YH¹, Choi JH, Kim CK, Kim JM, Kim SS, Oh YW, et al. Patient dose measurements in diagnostic radiology procedures in Korea. *Radiat Prot Dosimetry* 2007; 123(4): 540-545.
13. Paydar R, Takavar A, Kardan MR, Babakhani A, Deevband MR, Saber S. Patient effective dose evaluation for chest X-ray examination in three digital radiography centers. *IJRR* 2012; 10(3-4): 139-143 (Persian).
14. Shahbazi-Gahrouei D. Entrance surface dose measurements for routine X-ray examinations in Chaharmahal and Bakhtiari hospitals. *IJRR* 2006; 4(1): 20-33 (Persian).